

Verantwoorde gezinsplanning

'Zie, de kinderen zijn een erfdeel van de HEERE'

Bijbelse aanwijzingen voor een verantwoorde gezinsplanning

Vraag:

In Genesis 38:8-10 lezen we over Onan. Van hem staat geschreven: 'En het was kwaad in de ogen van de HEERE, wat hij deed; daarom doodde Hij hem ook' (vers 10). Doodde God Onan vanwege gezinsplanning of geboorteregeling?

Antwoord:

Hoewel in de Schrift het onderwerp van gezinsplanning en geboorteregeling niet rechtstreeks wordt besproken, heeft Gods Woord toch veel te zeggen over kinderen en gezinnen. Het is van het allergrootste belang om ook in dit opzicht het Woord van de waarheid recht te snijden.

Velen hebben verkeerde conclusies getrokken uit de geschiedenis van Onan. Op zichzelf heeft deze geschiedenis totaal niets te maken met gezinsplanning of geboorteregeling.

Genesis 38 laat ons een buitengewoon bedroevend beeld zien van Juda, in tegenstelling tot hoofdstuk 39, waar Jozefs reinheid en zijn trouw aan God worden voorgesteld, toen de vrouw van Potifar probeerde hem te verleiden. Gezien het voorbeeld dat hun vader Juda hun gaf in zijn zucht naar zelfbevrediging, is het niet verwonderlijk om te zien dat zijn zonen in Genesis 38 eveneens een weg van verdorvenheid en zelfzucht opgingen.

In Genesis 38 vinden we het eerste voorbeeld van iemand die de weduwe van zijn overleden broer moest trouwen, om op die manier een nageslacht voor hem te verwekken, en zo zijn naam voor uitdelging te behoeden. Dit is een gewoonte die later duidelijker wordt omschreven in Deuteronomium 25:5-10, en waarvan we in het Boek Ruth een praktisch voorbeeld vinden.

De zonde van Onan was de zonde van zelfzucht en huichelarij; hij beging zijn daad om aan zijn broeder géén zaad (d.i. nageslacht) te geven' (vers 9). Dit was absoluut geen kwestie van gezinsplanning, maar van een regelrecht kwaad in Gods ogen.

In het begin van de geschiedenis van de mens zegende God Adam en Eva. Hij zei tot hen: 'Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt en vervult de aarde en onderwerpt haar' (Gen. 1:28). Psalm 127 stelt ons kinderen voor als een beloning, als een erfdeel van de Heere: 'Ziet, de kinderen zijn een erfdeel van de HEERE; de vrucht van de buik is een beloning' (vers 3).

In de tijd waarover de Bijbel spreekt, verlangde men ernaar kinderen te ontvangen van God. We lezen in Gods Woord niet over echtparen die doelbewuste stappen ondernamen om te voorkomen dat ze kinderen kregen. Integendeel, te beginnen met Sara lezen we telkens opnieuw over vrouwen die treurden omdat ze onvruchtbaar waren; ze ervoeren dit als een schande. Hanna in het Oude Testament en Elizabeth in het Nieuwe Testament smeekten ernstig om kinderen, en God beantwoordde hun gebeden op Zijn tijd.

Maar de Schrift stelt ons ook nog **andere beginselen** voor die net zo goed betrekking hebben op deze belangrijke zaak. In 1 Petrus 3:7 worden de mannen ertoe aangespoord om bij hun vrouwen te wonen 'met verstand, als bij een zwakker vat - het vrouwelijke, en bewijst hun eer'. Hierbij is zeer duidelijk de noodzaak inbegrepen voor elke man om bijzonder zorgzaam en behoedzaam te zijn, rekening te houden met zijn vrouw en haar niet te overbelasten. En 1 Timotheüs 5:8 toont het beginsel, dat God de man ervoor verantwoordelijk houdt om te voorzien in de behoeften van zijn gezin. Hij moet zorgen voor zijn gezin, in het bijzonder voor zijn huisgenoten.

Schriftgedeelten als 1 Petrus 3:7 wijzen erop dat er van een man niet wordt verondersteld kinderen te verwekken zónder **nuchtere overweging** vooraf en zonder rekening te houden met zijn vrouw; hij dient juist heel goed te letten op de gezondheid en de behoeften van zijn vrouw. Eveneens moet hij ertoe bereid zijn om de kinderen die door zijn toedoen geboren worden, op een juiste manier zowel te voorzien van de noodzakelijke *materiële* behoeften voor hun leven, als ook te verzekeren van zijn liefdevolle zorg en aandacht voor hun *geestelijke* behoeften.

Ook het **geloof** van een echtpaar is hierbij betrokken; en noch de man noch de vrouw mogen hun wil of hun geloof aan elkaar opleggen. 'Hebt gij geloof? Heb het bij uzelf voor God. Welgelukzalig is hij die zichzelf niet oordeelt in wat hij voor goed houdt' (Rom. 14:22).

Nu wij op deze beginselen wijzen, zouden wij ook graag de aandacht vestigen op het feit dat de Christen volgens Gods Woord wordt gezien als een pelgrim en een vreemdeling die in deze wereld alleen maar op doorreis is. Hij moet zich er dus niet naar uitstrekken een hoge levensstandaard te bereiken, en evenmin dient hij te jagen naar de dingen waarnaar de wereld jaagt.

Wanneer een echtpaar hun gezin vanuit zichzelf bewust tot één of twee kinderen beperkt met dit doel om vervolgens een gemakkelijker leven te leiden en meer te genieten van de luxe en de weelde van deze wereld, of met het doel dat de vrouw dan kan blijven werken - dan is dát niet de weg van de Godsvrucht. God is de Gever van het leven. Laten wij Hem danken voor elk kind dat Hij ons toevertrouwt om het voor Hemzelf op te voeden, en laten wij onze verantwoordelijkheden met vreugde op ons nemen, in het bewustzijn dat Hij ons een geest 'van kracht, van liefde en van bezonnenheid' gegeven heeft (2 Tim. 1:7).

Eugene P. Vedder Jr.

Verkrijgbaar als flyer bij www.uhwdw.nl

In aansluiting op bovenstaand artikel verwijzen wij de belangstellende lezer graag naar het prachtige traktaat 'De grote waarde van een klein kind voor het hart van God', geschreven door S. Prod'hom (4 blz).

Voor ouders van kinderen vestigen wij de aandacht op het leerzame boek 'Praktische lessen uit Gods Woord over opvoeding' door G.C. Willis.